

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

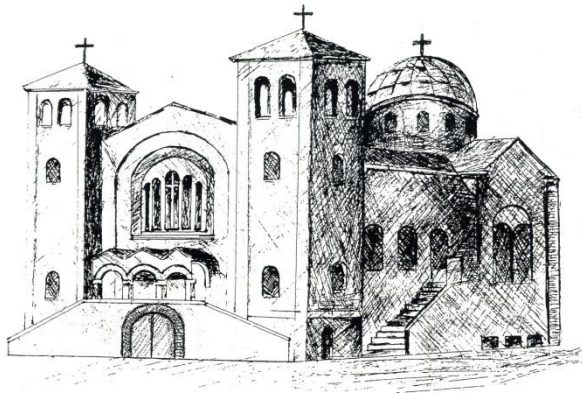
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, October 6, 2019

3rd Sunday of Luke

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 6 Οκτωβρίου, 2019

Κυριακή Γ' Λουκά

9:00 π.μ. – 12:00 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Εορτή των Αγίων της Κύπρου

Θα προσφερθούν γλυκά και καφές από την

Κυπριακή Επιτροπή της Ενορίας μας.

Τρίτη, 8 Οκτωβρίου, 2019

5:30 μ.μ. Παράκληση

Τετάρτη, 9 Οκτωβρίου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Παρασκευή, 11 Οκτωβρίου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Ημέρα Συνάντησης Γονέων & Δασκάλων

Κυριακή, 13 Οκτωβρίου, 2019

Κυριακή Δ' Λουκά (Αγ. Πατέρων)

9:00 π.μ. – 12:00 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές σερβίρεται από το ΠΤΟ

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, October 6, 2019

3rd Sunday of Luke

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Celebration of All Saints of Cyprus

Coffee and Deserts will be offered by

the Cypriot Committee of our Parish.

Tuesday, October 8, 2019

5:30 p.m. Paraklisis

Wednesday, October 9, 2019

4:30 p.m. - 6:15 p.m. Greek School

Friday, October 11, 2019

4:30 p.m. - 6:30 p.m. Greek School

Back to School Night

Sunday, October 13, 2019

Sunday of the 7th Ecumenical Council

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Coffee is served by the PTO

St. Paul's Second Letter to the Corinthians 11:31-33; 12:1-9

Prokeimenon. Mode 2.

Psalm 117.14,18

The Lord is my strength and my song.
Verse: The Lord has chastened me sorely.

The reading is from St. Paul's Second Letter to the Corinthians 11:31-33; 12:1-9

Brethren, the God and Father of the Lord Jesus, he who is blessed for ever, knows that I do not lie. At Damascus, the governor under King Aretas guarded the city of Damascus in order to seize me, but I was let down in a basket through a window in the wall, and escaped his hands. I must boast; there is nothing to be gained by it, but I will go on to visions and revelations of the Lord. I know a man in Christ who fourteen years ago was caught up to the third heaven -- whether in the body or out of the body I do not know, God knows. And I know that this man was caught up into Paradise --whether in the body or out of the body I do not know, God knows -- and he heard things that cannot be told, which man may not utter. On behalf of this man I will boast, but on my own behalf I will not boast, except of my weaknesses. Though if I wish to boast, I shall not be a fool, for I shall be speaking the truth. But I refrain from it, so that no one may think more of me than he sees in me or hears from me. And to keep me from being too elated by the abundance of revelations, a thorn was given me in the flesh, a messenger of Satan, to harass me, to keep me from being too elated. Three times I besought the Lord about this, that it should leave me; but he said to me, "My grace is sufficient for you, for my power is made perfect in weakness." I will all the more gladly boast of my weaknesses, that the power of Christ may rest upon me.

Πρὸς Κορινθίους β' 11:31-33, 12:1-9

Προκείμενον. Ἦχος β'.

ΨΑΛΜΟΙ 117.14,18

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις μου ὁ Κύριος.
Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους β' 11:31-33, 12:1-9 τὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπὸ Ἀδελφοί, Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων - εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ θεὸς οἶδεν - ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον - εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ θεὸς οἶδεν - ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσσῃ ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραιρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραιρωμαι. Ὑπὲρ τοῦτου τρίς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἵρηκέν μοι, Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισιγήσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

The Gospel According to Luke 7:11-16

At that time, Jesus went to a city called Nain, and his disciples and a great crowd went with him. As he drew near to the gate of the city, behold, a man who had died was being carried out, the only son of his mother, and she was a widow; and a large crowd from the city was with her. And when the Lord saw her, he had compassion on her and said to her, "Do not weep." And he came and touched the bier, and the bearers stood still. And he said, "Young man, I say to you, arise." And the dead man sat up, and began to speak. And he gave him to his mother. Fear seized them all; and they glorified God, saying, "A great prophet has arisen among us!" and "God has visited his people!"

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 7:11-16 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· νεανίσκει, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Περὶ Κυρίων Ἁγίων

«Γνωστός ο θεός εν τοις Ἀγίοις Αυτού» Καθώς λέει η Γραφή, Σεβαστοὶ πατέρες καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Οἱ Ἅγιοι καὶ Μάρτυρες τῆς Εκκλησίας μας, δια μέσου των οποίων γίνεται αισθητὴ ἡ παρουσία του Θεοῦ εἰς τον κόσμον, καὶ τους οποίους ολόκληρη ἡ Ὀρθοδοξία σέβεται, θαυμάζει καὶ επικαλεῖται, μὴ νομιστεὶ ὅτι ἦταν κάτι το διαφορετικὸ ἀπὸ ἐμᾶς. Δὲν ἦσαν υπεράνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι σαν κ' ἐμᾶς, με τὴν ἴδια ἀνθρώπινη φύση, με τὰ πάθη τῆς καὶ τὶς ἀδυναμίες τῆς. Εὐλόγα τώρα μπορεῖ να γεννηθεῖ το ἐρώτημα: Καὶ τότε, πὼς ἐγένε, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι να μπουں στὴν σφαῖρα τῆς ἀθανασίας καὶ τὰ ονόματα τους να προκαλοῦν παντοτινὴ ἐκτίμηση καὶ θαυμασμό;

Ἡ ἀπάντηση ἀγαπητοὶ μου, βρίσκεται στο γεγονός ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐξῆσαν με ἓνα διαφορετικὸ ἀπὸ ἐμᾶς τρόπο ζωῆς καὶ τοῦτο, γιατί πίστεψαν σε κάτι, το οποίο δυστυχῶς πολλοὶ ἄνθρωποι σήμερα υποτιμοῦν. Πίστεψαν στὴν ἀνεκτίμητη ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, γιὰ τὴν οποία ὁ Κύριος, μας δίνει τὴν παρακάτω βαρυσήμαντη διαβεβαίωση Του: «Τί γάρ ωφελήσει ἄνθρωπον εἰάν κερδίση τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ .Η' 36-37). Γι' αὐτὸ ἔταξαν σαν βασικὸ σκοπὸ καὶ ἐπιδίωξη τῆς ζωῆς τους τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς τους!

Μέσα ἀπὸ συνεχεῖς πνευματικὸς ἀγῶνες, που τους ἐνδυνάμωναν ἡ ἀκλόνητη πίστη τους στὸν Ἰ. Χριστὸ καὶ ἡ ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη τους στὴν Ἀγάπη καὶ Πρόνοια του Θεοῦ Πατέρα, κατόρθωσαν πράγματα που γιὰ τους πολλοὺς φάνταζαν μακρινὰ καὶ ἀκατόρθωτα. Αὐτοὶ ὁμως, με τὴν καθημερινὴ καὶ ολόθερμη προσευχὴ τους, με νηστείες καὶ ἀγρυπνίες, με ἔργα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, κατάφεραν να ἐπιβληθοῦν πάνω στὴν ὕλη καὶ να δαμάσουν τὴν σάρκα τους καὶ τὶς ἐπιθυμίες τῆς. Γι' αὐτὸ δὲν θάταν ἴσως υπερβολὴ ἀν αὐτὸν τὸν τρόπο ζωῆς τους τὸν χαρακτηρίζαμε ὡς υπεράνθρωπον γιατί ὅπως λέει καὶ ὁ Μέγας Ἀντόνιος «Ὅστις σάρκα ἐνίκησεν, οὗτος φύσιν ἐνίκησεν, ὁ δὲ φύσιν νίκησας, υπέρ φύσιν ἐστίν». Ἔτσι

κι' αυτοί απαγκιστρωμένοι από τα γήινα, περπάτησαν πάνω στα χνάρια του Σωτήρα μας και έζησαν μιαν άλλη ζωή, όπως αυτή που έζησε και ο Απ. Παύλος μετά την γνωριμία του με τον Κύριο, και έλεγε αργότερα το γνωστό: «Ζώ δέ ουκέτι εγώ, ζεί δέ εν εμοί Χριστός». Με την ενάρετη ζωή τους, έγιναν σκευή και όργανα του Αγ. Πνεύματος το οποίο τους εξόπλιζε με Χαρίσματα και δυνάμεις με τις οποίες πραγματοποιούσαν «τέρατα και σημεία εν τω λαω πολλά» δια μέσου των οποίων γινόταν και γίνεται αισθητή, η παρουσία, η Αγάπη και η παντοδυναμία του Θεού εις τον κόσμο. Οι Άγιοι και Μάρτυρες, παράλληλα με τον αγώνα τους για την δική τους προκοπή και σωτηρία, δεν παρέλειπαν και το κήρυγμα του Ευαγγελίου και το κάλεσμα του λαού στην Χριστογνωσία δεν εδίσταζαν ακόμα να ελέγχουν το κακό και την αμαρτία, να καταδικάζουν την εκμετάλλευση και την αδικία, και να καλούν τους ανθρώπους σε μετάνοια. Αυτή όμως η ζωή τους, τους έφερνε πολλές φορές σε σύγκρουση με τις δυνάμεις του σκότους και τις ανομίας γι' αυτό και καταδιώχτηκαν, φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν και πολλοί, υπέστησαν και μαρτυρικών θάνατον, όπως και ο Ιερομάρτυρας και θαυματουργός Άγιος Θεράπων ο οποίος σήμερα μας φιλοξενεί στο Ιερόν του Τέμενος.

Αυτοί οι άνθρωποι αγαπητοί μου δεν ήσαν λίγοι, δεν ήσαν πέντε - δέκα, είναι αμέτρητοι και αποτελούν «πυκνό σύννεφο» όπως τους παρομοιάζει ο Απ. Παύλος, το οποίο μας σκεπάζει και μας δείχνει τον δρόμο προς την πραγματική ευτυχία και την σωτηρία μας. Μέσα σ' αυτό το Νέφος των Αγίων και Μαρτύρων της Εκκλησίας μας, περιλαμβάνονται και μερικές εκατοντάδες Κυπρίων, τους οποίους συγκεντρωθήκαμε κι' εμείς εδώ σήμερα για να τιμήσουμε και να επικαλεσθούμε.

Η Κύπρος, που ως γνωστόν είναι η πρώτη χώρα που δέχτηκε τον Χριστιανισμό από τους Απ. Παύλον και Βαρνάβα το 45 μ.χ., και της οποίας ο λαός διακρινόταν πάντοτε για τη βαθιά του πίστη και ευσέβεια, εξαιτίας των πολλών Αγίων και Μαρτύρων της, πήρε και το προσωνύμιο «Νήσος των Αγίων».

Σε μια μελέτη που έκαναν οι πατέρες της Ι.Μ. Σταυροβουνίου, όλοι αυτοί οι Άγιοί της, κατατάσσονται σε 2 μεγάλες ομάδες:

- 1) Σ' εκείνους που γεννήθηκαν, έζησαν και θαυματουργήσαν στην Κύπρο και στο εξωτερικό και
- 2) Σ' εκείνους που ήλθαν από το εξωτερικό, έζησαν, έδρασαν, και θαυματουργήσαν στην Κύπρο.

Αυτοί πάλι χωρίζονται σε δυο άλλες κατηγορίες:

- A) Στους επώνυμους που ανέρχονται στους 302 και
- B) Στους ανώνυμους που φτάνουν τους 339 μέσα σε αυτούς περιλαμβάνονται και οι 300 Αλαμάνοι.

Από όλους αυτούς τους Αγίους και μάρτυρες της εκκλησίας μας, θα προσπαθήσω, με τη μεγαλύτερη δυνατή συντομία, να παρουσιάσω μερικούς από τους πιο γνωστούς μας κατά χρονολογική σειρά.

Ο Απόστολος Βαρνάβας

Αρχίζουμε με τον Απ. Βαρνάβα ο οποίος είναι και ο ιδρυτής της Κυπρ. Εκκλησίας. Ο Β. γέννημα και θρέμμα της κυπριακής γης, έζησε στα Ιεροσόλυμα κατά τους χρόνους του Κ.Η.Ι.Χ., τον οποίο ακολούθησε και έγινε ένας από τους Αποστόλους Του. Ήταν άνθρωπος «συνετός και πλήρης πνεύματος Αγίου και πίστεως» όπως τον χαρακτηρίζουν οι Πράξεις των Απ. Αυτός συνέστησε και εγγυήθηκε τον Χριστομάχο Παύλον στους Αποστόλους μετά την μεταστροφή του, και μαζί ξεκίνησαν για την διάδοση του Ευαγγελίου εις τα Έθνη, αρχίζοντας από την ιδιαίτερη του πατρίδα. Μετά την ολοκλήρωση της Α' Αποστολικής Περιοδείας τους, η οποία ολοκληρώθηκε στην Μ. Ασία, πήρε μέρος στην Αποστολική Σύνοδο στα Ιεροσόλυμα το 49 μ.Χ. στην οποία μάλιστα και πρωτοστάτησε και κατάφερε να αποδεσμεύσει τον Χριστιανισμό από τον Ιουδαϊσμό, ο οποίος κινδύνευε να χαρακτηριστεί παρακλάδι τις Ιουδαϊκής θρησκείας.

Μετά, επανέρχεται στην γενέτειρα του μαζί με τον ανηψιό του Ευαγγελιστή Μάρκο, όπου συνεχίζει στην Σαλαμίνα το Αποστολικό του έργο μέχρι και τον μαρτυρικό του θάνατο. Ο Απ Β. και νεκρός ακόμη εξακολουθεί να υπηρετεί τον λαό του Θεού. Σε μια περίοδο που η Κυπριακή Εκκλ. κινδυνεύει να χάσει την ανεξαρτησία της, φανερώνει στον τότε Αρχιεπίσκοπό της Ανθέμιο το λείψανο του, πάνω στο οποίο βρέθηκε το χειρόγραφο ευαγγέλιο του Ματθαίου, το οποίο ο Αρχ. δωρίζει στον Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ζήνωνα.

Ο Ζήνωνας με τη σειρά του αναγνωρίζει το Αυτοκέφαλο της Κυπριακής Εκκλησίας, μέσω της Γ' Οικουμενικής Συνόδου το 431, και παραχωρεί στον Αρχιεπίσκοπο της τα γνωστά

Αυτοκρατορικά Προνόμια

Κοντά στον τάφο του κτίστηκε μεγαλοπρεπής Ναός τον οποίο δυστυχώς σήμερα οι Τούρκοι κατακτητές μετέτρεψαν σε Μουσείο.

Η μνήμη του γιορτάζεται στις 11 Ιουνίου.

Ο Άγιος Σπυρίδων Επίσκοπος Τριμυθούντος ο Θαυματουργός

Ο Άγιος Σπυριδώνας γεννήθηκε γύρω στο 270 μ.Χ. εις το χωριόν Άσσια της Μεσαορίας Κύπρου, όπου μέχρι και σήμερα υπάρχουν σημάδια της εκεί παρουσίας του. Σε μια περιοχή (Γιακουμίτες, νότια του χωριού, στο δρόμο προς την Τριμυθούντα) πάνω σε μια επίπεδη ριζιμιά πέτρα, υπάρχουν 3 πατημασιές, σε διαστάσεις κανονικού ποδιού και βάθους 2-3 εκατοστών περίπου, οι οποίες αποδίδονται στον Άγιο, ο οποίος κατά την παράδοση έβσκε εκεί τα πρόβατα του. Ο Σπυρίδων ήταν άνθρωπος πιστός, ταπεινός και ευσεβής με απεριόριστη αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο.

Η μόνιμη απασχόληση του με την αγροτική και την ποιμενική ζωή, τον έδενε ακόμα πιο πολύ με τον Δημιουργό του, από τον οποίο περίμενε βοήθεια και ευλογία στις δραστηριότητες του. Ο Σπυρίδων δημιούργησε οικογένεια, η οποία και έγινε πρότυπο αρετής και Χριστιανικής ζωής. Κάποτε μετοίκησε από την γενέτειρα του στην γειτονική Τριμυθούντα, της οποίας οι κάτοικοι εκτιμώντας την ενάρετη ζωή του και την βαθιά του Χριστιανική πίστη τον έκαμαν και πνευματικό τους ποιμένα.

Ως Επίσκοπος ο Άγιος Σπυρίδων διακρίθηκε για την ιεροπρεπή του συμπεριφορά και την υποδειγματική του ταπείνωση (π.χ. αντί για πολυποίκιλτη κορώνα, φορούσε στην κεφαλή του το γνωστό ψάθινο ζεμπίλι). Αγωνίστηκε για την διάδοση της Ορθόδοξης διδασκαλίας και καταπολέμησε συστηματικά τους αιρετικούς. Ανέπτυξε μεγάλη φιλανθρωπική δραστηριότητα και πάσκιζε για την σωτηρία του ποιμνίου του. Προικισμένος με τα Χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, όχι μόνο απέκτησε θαυματουργικές δυνάμεις αλλά και ανέβηκε σε τέτοιο ύψος αγιότητας, ώστε αξιώθηκε να συλλειτουργεί και με τους Αγίους Αγγέλους.

Ο Άγιος Σπυρίδων πήρε μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας το 325 μ.Χ. όπου με το γνωστό θαύμα της κεραμίδας του, απέδειξε το ενιαίο και Τρισυπόστατο της Αγίας Τριάδας και

αποστόμωσε τον αιρεσιάρχη Άρειον. Εκεί εθεράπευσε και τον Μ Κωνσταντίνο ο οποίος υπέφερε από αδιάπτωτο πυρετό. Αργότερα συμμετείχε και στην Σύνοδο της Σαρδικής το 343 μ.Χ. μαζί με τον Άγιο Τριφύλλιο, Επίσκοπο Λήδρας (Λευκωσίας).

Η φήμη του ως θαυματουργού ξεπέρασε τα όρια της Κύπρου και της Ελλάδας όπου λειτουργούν προς τιμήν του δεκάδες εκκλησιών και τιμάται σήμερα από ολόκληρη την Ορθοδοξία.

Από τα πολλά γνωστά θαύματα του αναφέρω μόνο 2 α) εκείνο της μεταβολής του φιδιού σε ράβδο χρυσού την οποία έδωσε σε έναν φτωχό, ο οποίος την έβαλε ενέχυρο για την σύναψη κάποιου δανείου και β) το μέγα θαύμα κατά το οποίο επιστρέφοντας από την Α' Οικουμενική Σύνοδο, συνομίλησε για οικογενειακή του υπόθεση, με την κόρη του Ειρήνη η οποία βρισκόταν ήδη εις τον τάφο πριν από πολλές ημέρες.

Ο Άγιος Σπυρίδων απέθανε το 350 μ.Χ και η μνήμη του γιορτάζεται στις 12 Δεκεμβρίου. Το Άγιο Λείψανο του μεταφέρθηκε από την Τριμυθούντα στην Κωνσταντινούπολη από όπου κατά την Άλωση, ένας ιερέας, ο Καλοχαιρέτης το μετέφερε στην Κέρκυρα, όπου διατηρείται μέχρι σήμερα ολόσωμο και θαυματουργό.

Στην Τριμυθούντα, υπάρχει περίφημη βασιλική του 4ου αιώνα στην οποία φυλάσσεται και η λάρνακα των λειψάνων του. Στο δάπεδο του Ναού, στο βόρειο κλίτος, ανακαλύφθηκε τελευταία μαρμαρίνη πλάκα με εγχάρακτη την ακόλουθη επιγραφή: «Ο πάνσεπτος ούτος Ναός ενεκαινιάσθη επί Επισκόπου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού».

Δυστυχώς κι' αυτός ο Ναός, όπως και εκατοντάδες άλλοι, βρίσκεται στην κατεχόμενη Κύπρο, βεβηλωμένος από τις ορδές του Αττίλα και χρησιμοποιείται ως αρχηγείο του στρατού κατοχής.

Ο Άγιος Επιφάνιος Επίσκοπος Κωνσταντίας

Ήταν ένας από τους πιο επιφανείς Πατέρες της Ορθοδοξίας, ήταν σύγχρονος του Ι. Χρυσόστομου με τον οποίον συγκρούστηκε εξαιτίας του Ωριγένη. Ήταν Παλαιστίνιος στην καταγωγή και σε ώριμη ηλικία εγκαταστάθηκε στην Κύπρο, της οποίας τον Θρόνο ελάμπρυνε επί 36 χρόνια.

Είχε μεγάλη εγκυκλοπαιδική μόρφωση και γνώριζε 5 ξένες γλώσσες. Διακρίθηκε σαν ρήτορας και συγγραφέας. Τα συγγράμματα του είχαν Πανχριστιανική απήχηση και πολλά από αυτά μεταφράστηκαν από τους συγχρόνους του σε διάφορες γλώσσες. Αρκεί να αναφέρουμε μόνον 2 απ' αυτά: το «Πανάριον» και τον «Αγκυρωτόν» στα οποία αναλύει και αναιρεί 80 αιρέσεις, μέσα από τα οποία φανερώνεται η πολυμαθία και η σοφία του ανδρός. Ένα άλλο σπουδαίο σύγγραμμά του το: «Περί Μέτρων και Σταθμών» χαρακτηρίστηκε ως "Βιβλική Εγκυκλοπαίδεια".

Αγωνίστηκε αποτελεσματικά εναντίον των Αιρέσεων και υπερασπίστηκε δυναμικά την Θεανδρικήν Υπόσταση του Ι.Χ. και την θεότητα του Γ' προσώπου της Αγίας Τριάδας. Διοργάνωσε και προώθησε πολύ τον Μοναχισμό. Απέθανε το 403. Στην Κωνσταντία διασώζονται τα θεμέλια μεγαλοπρεπούς πεντάκλιτης Βασιλικής με μωσαϊκά στο δάπεδο καθώς και το Βαφτιστήριο της, τα οποία δυστυχώς βρίσκονται και αυτά υπό Τουρκική κατοχή.

Υπάρχουν σήμερα στην Κύπρο 22 Ναοί και 2 χωριά που φέρουν το όνομα του. *Γιορτάζουμε την μνήμη του στις 12 Μαΐου.*

Ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων Πατριάρχης Αλεξανδρείας

Γεννήθηκε στην Αμαθούντα τον 6ο αιώνα απέκτησε μεγάλη μόρφωση και ήταν ένας από τους άρχοντες και πρόκριτους της Κύπρου. Η φήμη του ως μορφωμένου και ενάρετου Χριστιανού έφτασε στους Αλεξανδρινούς οι οποίοι τον κάλεσαν και τον έκαμαν Πατριάρχη τους. Εκεί έδειξε μεγάλο ζήλο για την προστασία των φτωχών και αδυνάτων και γενικά ανέπτυξε μεγάλη φιλανθρωπική δράση εξαιτίας της οποίας του έδωσαν το προσωνύμιο του «Ελεήμονος». Αξιοθαύμαστο της μεγάλης του αγάπης προς τους αναγκεμένους και πονεμένους αδελφούς του είναι το εξής γεγονός: Όταν κάποτε έμαθε ότι οι οικονόμοι του πατριαρχείου εμποδίζουν κάποιους φτωχούς να δουν τον πατριάρχη για να πάρουν για 2η και 3η φορά βοήθεια, ο Άγιος Ιωάννης πήρε το κάθισμα του, κάθισε στην είσοδο του Πατριαρχείου και εκεί έδινε αδιακρίτως βοήθεια σε όλους που τον πλησίαζαν. Λόγω των Αραβικών διωγμών επέστρεψε στην Κύπρο όπου συνέχισε το ποιμαντορικό και φιλανθρωπικό του έργο μέχρι το τέλος της ζωής του. *Γιορτάζεται η μνήμη του στις 12 Νοεμβρίου.*

Ο Άγιος Νεόφυτος ο έγκλειστος

Γεννήθηκε στα Λεύκαρα το 1134 και από νεαρής ηλικίας ασκήτευσε στο Μοναστήρι του Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου στο όρος Κουτσοβέντη στις παρυφές του Πενταδακτύλου. Μετά εγκαταστάθηκε σε μια απόκρημνη περιοχή της Πάφου όπου ελάξευσε το ασκητήριο του μέσα σε έναν βράχο την γνωστή «Εγκλείστρα» μέσα στην οποία έζησε μέχρι τα βαθιά του γεράματα όπου και απέθανε και ετάφη, πλάι στον τάφο του ιδρύθηκε η ομώνυμη Μονή η οποία λειτουργεί μέχρι σήμερα. Με τον Άγιο Νεόφυτο συμβαίνει τούτο το παράδοξο, παρόλο που

ήταν αμόρφωτος κατάφερε με την Χάρη Του Θεού να γίνει συγγραφέας πολυγραφότατος.

Έγραψε πλήθος ομιλιών, ερμηνείαν σε βιβλία της Αγίας Γραφής και εγκώμια σε πολλούς Αγίους. Μεγάλης σπουδαιότητας είναι και το σύγγραμμά του «Περί των κατά την χώραν Κύπρον σκαιών» όπου περιγράφει τα δεινοπαθήματα των Κυπρίων, από την κακοδιοίκηση του Ισαακίου Κομνηνού και την Φραγκοκρατίαν. Αξίζει να αναφερθεί και ένα απόφθεγμα του, μέσα από το οποίο διαπιστώνει κανείς τη βαθιά του πίστη και την βαθυστόχαστη σκέψη του. «Αγαθόν υπέρτερον παντός αγαθού, ο φόβος Θεού και η μνήμη θανάτου.» Η ασκητική του ζωή και το συγγραφικό του έργο, τυγχάνουν γενικής εκτίμησης και θαυμασμού. *Γιορτάζεται στις 24 Ιανουαρίου και 28 Σεπτεμβρίου.*

Ο Άγιος Πανάρετος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου

Γεννήθηκε το 1810 στο χωριό Περιστερονοπηγή της Αμμοχώστου, όπου και ασκήτευε στην εκεί Μονή του Αγίου Αναστασίου. Ήταν άνθρωπος εργατικός και φιλομαθής και διακρίθηκε για την μεγάλη του μόρφωση και την ενάρετη ζωή του. Ανέβηκε σε διάφορα αξιώματα από όπου εργάστηκε για την ενίσχυση των υπόδουλων Χριστιανών και για την προκοπή της Κυπριακής Εκκλησίας. Έγινε ηγούμενος της Μονής Αγίου Νεοφύτου, έπειτα έξαρχος της Αρχιεπισκοπής, και μετά Επίσκοπος Πάφου από όπου αργότερα εκλέγεται Αρχιεπίσκοπος Κύπρου.

Σ' όλη του τη ζωή αγωνιζόταν για την εξάπλωση της παιδείας και για την βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του λαού, ιδιαίτερα όταν

ανέλαβε το Αρχιεπισκοπικό αξίωμα. Αυτοί οι αγώνες του τον έφεραν σε σύγκρουση με την τότε Τουρκική εξουσία η οποία τον αναγκάζει σε παραίτηση. Ο Πανάρετος είχε αποκτήσει φήμη Αγίου και Θαυματουργού όντας εν ζωή.

Το αξιοθαύμαστο με τον Άγιο Πανάρετο είναι το γεγονός ότι ενώ βρισκόταν μέσα στον κόσμο, όμως έζησε μια τόσο αυστηρή και ασκητική ζωή , που θα την ζήλευαν και πολλοί ερημίτες. Ενδεικτικό αυτού του τρόπου ζωής, είναι το γεγονός ότι φορούσε μόνιμα κατάσαρκα αλυσίδες οι οποίες βούλιαξαν μέσα στο δέρμα του και έγιναν ένα με το σώμα του . Οι αλυσίδες αυτές βρίσκονται σήμερα στην Ι. Μονή Σταυροβουνίου. Πέθανε το 1890, *η μνήμη του γιορτάζεται την 1η Μαΐου.*

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας Φιλούμενος

Και για να μην νομιστεί ο τι η Αγιοσύνη είναι κάτι που αφορά τα περασμένα χρόνια, αναφέρομαι με συντομία και στον τελευταίον Άγιον της Κύπρου, τον πιο σύγχρονο Ιερομάρτυρα της Ορθοδοξίας, τον Άγιον Φιλούμενον ο οποίος υπέστη μαρτυρικό θάνατον εις τα Ιεροσόλυμα το 1979.

Καταγόταν από το χωριό Κάτω Μονή Λευκωσίας και από μικρός ασκήτευσε με τον αδελφό του Ελπίδιον (τον μετέπειτα ηγούμενο Ι.Μ. Μαχαιρά) εις την Ι.Μ. Σταυροβουνίου. Από εκεί μετέβη στους Αγίους Τόπους όπου χειροτονήθηκε εις Ιερομόναχο και τοποθετήθηκε υπεύθυνος του προσκυνηματος του φρέατος του Ιακώβ. Στο διακόνημα αυτό ο Φιλούμενος έζησε μια ενάρετη Χριστιανική ζωή, μέσα από την οποία πρόβαλλε το αυστηρό ασκητικό του ήθος (με νηστείες, αγρυπνίες και προσευχές), τον άδολο εκκλησιαστικό του ζήλο και το ορθόδοξο Χριστιανικό του

πνεύμα με το οποίο υπηρετούσε τον Θεό και τον πλησίον του.

Δυστυχώς όμως κάποιοι φανατικοί Εβραίοι οι οποίοι ήθελαν να καταλάβουν το Ιερό προσκύνημα, στην άρνηση του να το εγκαταλείψει, τον συνέλαβαν τον βασάνισαν και τελικά τον δολοφόνησαν στις 29 Νοεμβρίου το 1979.

Το Ιερό του λείψανο διατηρείται μέχρι σήμερα αλώβητο και θαυματουργό. *Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων τον ανακήρυξε Άγιο και γιορτάζει την μνήμη του στις 29 Νοεμβρίου.*

Ο Άγιος και Θαυματουργός Θεράπων

Σαν επιστέγασμα της περιληπτικής παρουσίασης ελάχιστων Κυπρίων Αγίων, αναφέρω τον Άγιον Ιερομάρτυρα Θεράποντα, στου οποίου τον μεγαλοπρεπή Ναό βρισκόμαστε σήμερα ταπεινοί προσκυνητές.

Ατυχώς γι' αυτόν τον Μεγαλομάρτυρα της Ορθοδοξίας οι Ιστορικές πηγές δεν μας άφησαν πολλές πληροφορίες. Τα μόνα στοιχεία που έχουμε είναι ότι κατά την περίοδο της εικονομαχίας, ήταν επίσκοπος Σάρδεων της Μ. Ασίας όπου αγωνίστηκε εναντίον των αιρετικών, γι' αυτό και καταδιώχτηκε και κατέφυγε στα Ιεροσόλυμα. Εκεί συνεχίζει τον αντιαιρετικό του αγώνα και αναπτύσσει μεγάλη φιλανθρωπική και κοινωνική δραστηριότητα. Από τα Ιεροσόλυμα κνηγημένος και πάλι, καταφεύγει στην Κύπρο, όπου εκεί ζει σαν ασκητής μέσα σε μια σπηλιά στην πόλη της Λάρνακας (στην περιοχή Δροσιά). Εκεί οι κάτοικοι της πόλεως εκτιμώντας τον Χριστιανικό του ζήλο και τις πολλές του αρετές τον ανέβασαν στον επισκοπικό Θρόνο της πόλεως τους όπου και παρέμεινε μέχρι και τον μαρτυρικό του

θάνατον. Κατά την παράδοση τον κατάσφαξαν Σαρακηνοί κουρσάροι πάνω στην Αγία Τράπεζα κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας. Το Άγιο Λείψανο του μεταφέρθηκε αργότερα στην Κωνσταντινούπολη. Μέρη του λειψάνου του βρίσκονται σήμερα στην Μονή Ζωγράφου στο Άγιον Όρος και στην Μονή του Αγίου Γεωργίου του Χωζεβίτου στα Ιεροσόλυμα.

Ο Άγιος Θεράπων ήταν άνθρωπος πραότητας και φιλανθρωπίας, έγινε πατέρας των ορφανών και προστάτης των χηρών, γιατρός των ασθενών και παρηγοριά των πονεμένων. Απέκτησε φήμη μεγάλου θαυματουργού τα θαύματα του τα ύμνησε ο Ανδρέας ο Κρήτης. *Την μνήμη του γιορτάζουμε στις 14 Μαΐου.*

Ολοκληρώνοντας της εκδήλωση μας αγαπητοί μου, επιτρέψατέ μου να πω μονάχα και τούτον τον λόγο. Στην Κύπρο βρίσκονται σήμερα περίπου 500 εκκλησίες και Μοναστήρια βεβηλωμένες κάτω από το πέλμα του Τούρκου κατακτητή άλλες μισογκρεμισμένες και άλλες να λειτουργούν σαν αποθήκες και στάβλοι, άλλες σαν θέατρα και μουσεία και άλλες σαν τζαμιά .

Ας παρακαλέσουμε τους Αγίους μας να μεσιτεύσουν εις τον Κύριο, ώστε να ξαναλειτουργηθούμε σ' αυτές. Και να δώσει ο Θεός ώστε οι σκλαβωμένες καμπάνες τους να ηχήσουν τον παιάνα της Ελευθερίας και κάτω από τους θόλους τους να ψάλλει ο λαός τα Νικητήρια και να αναπέμψουμε και πάλι στον Τριαδικό Θεό ύμνους ευχαριστίας.

Church of Cyprus

The Greek Orthodox **Church of Cyprus** is one of the [autocephalous churches](#) of the Orthodox Christian communion whose territory consists of the island of Cyprus in the Mediterranean Sea. Although through the centuries the island has been occupied by various parties, the church has retained its independence. The current [primate](#) is [Archbishop Chrysostomos II](#) of Nea Justiniana and All Cyprus.

Christianity was originally brought to Cyprus by the [Apostles Barnabas](#) and [Mark](#) in the first century, c. 46AD and was under the jurisdiction of the [Patriarchate of Jerusalem](#) until 325. Apostle Barnabas is considered to be the first [bishop](#) of Cyprus. Its autocephaly was established at the [Council of Ephesus](#) in 431, overriding the claims of the [Patriarch of Antioch](#). In 478, the grave of St. Barnabas was found, with a copy of the [Gospel of Matthew](#) on his [relics](#). The autocephaly of the Church of Cyprus was confirmed later that year by the Roman Emperor [Zeno](#) who granted its Archbishop "three privileges," that is: to sign his name in *cinnabar*, to wear purple instead of black under his [vestments](#), and to use an imperial scepter instead of the episcopal [crozier](#). The Arab invasions of the seventh century forced the Archbishop to flee the island to Hellespont, where under the protection of Emperor [Justinian II](#) he established a new city called Nova Justiniana (now "Nea Justiniana") in honor of the emperor. In 698, the Arabs were driven out of Cyprus and the Archbishop returned to the island, but retained the title of Archbishop of Nova Justiniana and All Cyprus. With the occupation of Cyprus by the Crusades from 1191 to 1571, the Orthodox hierarchy found itself subordinated to the occupying Latin French and Venetian kings, who forced a reduction in the number of Orthodox bishops from 14 to four. Additionally, the Latin bishops attempted to gain concessions on the differences in doctrine and practices between the two churches.

The occupation of Cyprus by the Ottomans from 1571 to 1832, resulted in return of privileges to the Orthodox which they had previously had, but in an environment that was insecure, and under which their lives and property were always at the disposal of the Ottomans. Under the Ottoman ruling practices, the Christian populace of Cyprus (Rum millet) was considered a separate nation with the Orthodox church the only legal Christian church. They considered the Archbishop to be the political head of this Christian nation, with responsibility for collecting taxes. The news of the revolution for Greek independence in 1821 resulted in the death of Archbishop Kyprian and many other members of the Cyprian Orthodox hierarchy, [clergy](#), and [laity](#).

In 1878, after the British assumed control of Cyprus, the Church gained more freedom in her religious practices, including a return to the use of the bells in the churches. Yet the British interfered seriously in church activities, resulting in an uprising by the Church in October 1931, after which the British imposed additional restrictions on election of the Archbishop. The British occupation lasted until 1960 when Cyprus regained its independence with the election of Archbishop Makarios as the head of state of Cyprus as well as being the head of the Church. This unique combination continued until his death in 1977.

As a consequence of an attempted military coup in 1974, Turkey invaded and occupied about a third of the island, forming an independent government, with almost all Orthodox moving to the remaining Greek portion of the island. Since then within the Turkish occupied part of the island, Orthodox property has sustained substantial damage. The Turkish occupied territories contain 514 churches, chapels, and monasteries.

SAVE THE DATE 2019

Celebration of All Saints of Cyprus
October 6, 2019

Philoptochos Fashion Show
October 15, 2019

Greek School Picture Day
October 16th & 18th, 2019

Picture Day
October 20, 2019

“OXI DAY” Program
October 25, 2019

General Assembly Meeting
October 27, 2019

Inclusion Sunday
November 10, 2019

Church Anniversary Dance
November 23, 2019

Ascension Philoptochos Society

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH

Fairview, New Jersey

presents its

Annual Fashion Show & Dinner

Tuesday, October 15, 2019 @ 6:30 pm

Seasons

644 Pascack Road • Washington Twp, NJ 07676

Presenting their Fall Holiday Show:

Maywood, NJ

Furs By:

Elegant Furs
New Rochelle, NY

Donation: \$65

FOR RESERVATIONS & INFO:

Julie Mellis: 551-206-3554

Kiki Cargas: 201-854-4724

Eugenia Callias: 201-947-5925

Georgia Stamatis: 201-232-9461

Church Office: 201-945-6448

Proceeds to benefit the Charitable Projects of the Philoptochos Society and Church of the Ascension

Ascension Catechism School Begins: Sunday, Sept. 22, 2019

Please join us in church at or before 11:00 a.m.

A wonderful group activity will start off our new year. Followed by an Agiasmos Service, by Father Chris in the community hall at 12:30 p.m.

Please bring in a photograph of yourself

We are looking forward to seeing all of you again and hopefully new friends will join us in learning about God, our Orthodox Church and our faith in Jesus Christ.

If you have any questions or concerns, I can be reached at (201)-365-8907. Thank you for your continued support, Addie Toumazou, Catechism director.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org
Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 10,1

SUNDAY, October 6, 2019
3rd Sunday of Luke

KYPIAKH, 6 Οκτωβρίου, 2019
Γ' Λουκά

MEMORIAL SERVICES – ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Υπέρ Αναπαύσεως των Ψυχών των Κυπρίων Αδελφών

*Ο καφές προσφέρεται από την
Κυπριακή Επιτροπή της Ενορίας μας
που τελεί τα μνημόσυνα
εις μνήμη των κεκοιμημένων.*

*The coffee is offered by the Cypriot Committee
of our Parish
that has the Memorial Service.*

SACRAMENTS – ΜΥΣΤΗΡΙΑ

3:00 p.m. Wedding

Lampros Antonios Xynas
&
Helen Komninos